

Verschillen (op hoofdlijnen) tussen verordening Jeugdhulp 2015 en verordening Jeugdhulp 2019

Considerans (overwegingen):

Huidige verordening bevat geen considerans. In nieuwe verordening hebben we wel een considerans opgenomen (ontleend aan modelverordening VNG (2014)). Considerans is geen verplichting. Tekst considerans maakt als zodanig geen onderdeel uit van de verordening.

Hoofdstuk 1: begripsbepalingen

De lijst met begripsbepalingen is aanzienlijk uitgebreid (incl. de toelichting op de begrippen / definities). Bij ontbreken wettelijke definities in Jeugdwet zijn begrippen zijn gedefinieerd analoog aan Wmo: algemeen gebruikelijke voorziening, algemene voorziening, gebruikelijke hulp, huisgenoot, mantelzorg, sociaal netwerk.

Daarnaast is, om een goed onderscheid te kunnen maken tussen zorg in natura (zin) en pgb (professionele en niet professionele inzet) een aantal begrippen geduid (ook analoog aan Wmo): aanbieder, dienstverlener, particuliere inzet, professionele dienstverlener en zorg in natura.

Dus ten opzichte van huidige verordening een behoorlijke uitbreiding van definities maar wel nodig.

Hoofdstuk 2: Resultaten en voorzieningen

Middels artikel 2.1 wordt een wettelijke basis gecreëerd voor resultaatgericht werken. Dat is nieuw t.o.v. huidige verordening en betreft mede een juridische vereiste.

Vervolgens wordt middels de artikelen 2.2 en 2.3 een onderscheid wordt gemaakt tussen algemene voorzieningen en individuele voorzieningen. Het betreft een update en verfijning t.o.v. huidige artikel 2.1.

Voor beide artikelen geldt dat het gaat om een beschrijving op hoofdlijnen waarbij middels een lid 2 (2.2 en 2.3) de mogelijkheid wordt gecreëerd om op collegeniveau nadere uitwerking te doen. De verwachting is dat dit zo - vanuit de optiek van de essentialia-doctrine van de CRvB - juridisch houdbaar is.

Hoofdstuk 3: Toegang tot jeugdhulp

De 4 toegangskanalen tot jeugdhulp worden beschreven in hoofdstuk 3. In de huidige verordening betreft dat de artikelen 2.2 – 3.5.

Par. 3.2: toegang via de gemeente:

De basis voor het toegangsproces betreft de Algemene wet bestuursrecht (Awb) en niet langer een soort van combinatie van Awb en Wmo. Dat voor “de schil” van het proces. Qua inhoud sluit het toegangsproces volledig aan bij het proces Wmo: zie met name artikel 3.7.

Par. 3.3: toegang via arts

T.o.v. huidige verordening (artikel 2.3) een aanscherping vanuit het idee om zoveel als mogelijk grip te kunnen hebben op de aanbieder na het proces van verwijzing. Dit vanuit onze eindverantwoordelijkheid voor kwaliteit van zorg en

een rechtmatige verstrekking van zorggelden. Uitwerking van e.e.a. vindt plaats via de nadere regels en contractuele afspraken met aanbieders.

Ook is een nadrukkelijke principiële keuze gemaakt v.w.b. zorglevering na verwijzing door niet gecontracteerde aanbieder, namelijk in beginsel niet: artikel 3.12.

Artikel 3.13:

Formeel juridisch beschouwd moet er altijd beschikt worden door de gemeente na een verwijzing. Zo is artikel 3.13 nu ingericht. Overigens gaat ook de huidige verordening uit van altijd beschikken (artikel 2.3 lid 3).

Ook vanuit de gedachte dat beschikken ruimte geeft voor het verstrekken van essentiële informatie aan jeugdigen en hun ouders, bijvoorbeeld over de duur van de indicatie, rechten (jegens de gemeente, maar ook jegens aanbieder) en plichten, heeft beschikken meerwaarde.

Hoofdstuk 4: Criteria en weigeringsgronden

Een soortgelijk hoofdstuk ontbreekt in huidige verordening.

Inhoudelijk vormgegeven in lijn met Wmo-verordening. Zie de toelichting in de verordening zelf voor meer informatie.

Hoofdstuk 5: PGB

Ook vormgegeven in lijn met Wmo rekening houdend met de verschillen tussen Wmo en Jeugd. Vanuit de essentialia-leer van de CRvB zijn artikelen uit de huidige nadere regels Jeugdhulp – met update / aanscherping - overgeheveld naar verordening.

Hoofdstuk 6: Wijziging, intrekking en terugvordering

Geen ingrijpende veranderingen.

Hoofdstuk 7: Kwaliteitseisen

Ten opzichte van huidige verordening / nadere regels is het thema kwaliteit meer / beter gepositioneerd.

Artikel 7.1:

Belangrijk verschil tussen Wmo en jeugd is de set van landelijke kwaliteitseisen bij jeugd. Aanvullend is er ruimte voor lokale kwaliteitseisen.

Ingevolge lid 2 zijn aanbieders zin ook gehouden aan aanvullende eisen via het contract. Pgb-dienstverleners (professioneel) hebben ingevolge lid 2 ook van doen met deze aanvullende lokale kwaliteitseisen: de eisen vormen een aanwijzing. Tot slot is in lid 3 een set van eisen neergelegd voor de particuliere dienstverlener pgb gebaseerd op het landelijke kwaliteitskader Jeugd.

Art. 7.2:

Dit artikel is opgemaakt in afstemming met VNG (taskforce handhaving) vanuit het idee dat rechtmatigheidstoezicht en kwaliteitstoezicht veelal niet van elkaar losgekoppeld kunnen worden en preventieve kwaliteitscontrole (als aanvulling op het repressieve toezicht door de landelijke inspectie) een belangrijk gemeentelijk instrument is.

Hoofdstuk 8: Bestrijding misbruik of oneigenlijk gebruik

Geen ingrijpende veranderingen.

Hoofdstuk 9: Overige bepalingen

Geen ingrijpende veranderingen.

Hoofdstuk 5: Slotbepalingen

Geen ingrijpende veranderingen.